

Nr 135.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar; given Stockholms slott den 27 februari 1920.

Under åberopande av bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildas skogar.

GUSTAF.

Bror Petré.

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar.

Härigenom förordnas, att i 1 § av lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar skall såsom tredje stycke införas följande bestämmelse:

I fråga om skogsmark, som är underkastad bestämmelserna i denna lag och belägen inom området för stad, som icke deltagar i landsting, utövas tillsynen av skogsvårdsstyrelsen inom det landstingsområde, varav staden omgives.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
14 februari 1920.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA.
UNDÉN,
THORSSON,
HOLMQUIST,
OLSSON.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Petersson anförde:

Lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar äger tillämpning å alla dylika skogar i riket utom i Gottlands, Västerbottens och Norrbottens län samt Särna (med Idre) socken i Dalarna ävensom skyddsskogar. I andra stycket av lagens 1 § stadgas, att uppsikten över att vad i första stycket av samma paragraf stadgats varder iakttaget tillkommer skogsvårdsstyrelse, som skall finnas i varje landstingsområde, där lagen äger tillämpning.

Enligt det lagförslag, som i propositionen nr 46 år 1903 i detta ämne förelades riksdagen, skulle skogsvårdsstyrelse finnas i varje län, där lagen ägde tillämpning. Förändringen till landstingsområde verkställdes av riksdagen, som anförde, att då landstingsområdet och icke länet ur flera synpunkter syntes böra vara det naturliga distriktet för skogsvårdsstyrelserna, riksdagen i enlighet med två motionärers framställning vidtagit förändring i sådan riktning. De åsyftade motionerna hade väckts av herrar Lybeck och Lundell (I: 59 och II: 198), vilka

sammanstående stödde sitt yrkande på det förhållandet, att Kalmar län är delat i två landstingsområden.

Genom nämnda förändring råkade emellertid den säkerligen icke avsedda situationen att inträffa, att enskildas skogar inom områdena för städer, som icke deltaga i landsting, icke stå under skogsvårdsstyrelsens tillsyn, utan att likväl lagen angående vård av enskildes skogar i sin helhet blev utan giltighet å dylika skogar. — Det må anmärkas, att här icke är fråga om städernas egna skogar, för vilka gäller särskild lag den 24 juli 1903. — Nyssnämnda ofullständighet har beaktats av skogslagstiftningskommittén i dess den 9 december 1918 avgivna utlåtande (19 § i förslaget och motiv sid. 339). Den torde emellertid tills på senare tid icke hava varit av någon praktisk betydelse. Nu synes detta dock hava blivit händelsen.

Skogsvårdsstyrelsen i Stockholms län har nämligen i skrivelse den 19 november 1919 anfört, att sedan genom kungl. breven den 22 mars 1912 och 2 november 1915 Brännkyrka och Bromma socknar inkorporerats med Stockholms stad, hade icke mindre än 6,593 hektar utmark (varav visserligen Stockholms stad inköpt en stor del) kommit att stå så att säga utanför lagen, enär tillsynen av densamma efterlevnad i ifrågavarande församlingar icke utövades av någon som helst myndighet. Då härtill komme, att inkorporeringar ifrågasatts av ytterligare tre socknar i Stockholms län med avsevärda skogsarealer, hade skogsvårdsstyrelsen ansett sig böra fästa Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på nu berörda brist i 1903 års skogsvårdslag.

Då det även kommit till skogsvårdsstyrelsens kännedom, att i dagarna en avverkning inom Brännkyrka församling påbörjats, vilken avverkning stode i strid mot 3 § lagen den 13 juni 1919 om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo, och fara föreläge för att flera dylika avverkningar kunde igångsättas, utan att någon myndighet kunde förhindra desamma, syntes det styrelsen vidare högeligen önskvärt, att redan innan den väntade nya skogsvårdslagen kunde hinna antagas, 1903 års skogsvårdslag snarast kompletterades, så att tillsyn kunde utövas över att föreskrifterna i lagen ifråga ävensom i nyssnämnda lag den 13 juni 1919 lände till efterrättelse.

Med stöd av det anförda har skogsvårdsstyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte redan till 1920 års riksdag framlägga förslag om att 1 § lagen den 24 juli 1903 erhöles ett tillägg av samma innehåll som tredje mom. § 19 av det förslag till lag angående vård av enskildes skogar, som skogslagstiftningskommittén den 9 december 1918 framlagt.

Domänstyrelsen har i utlåtande den 20 december 1919 tillstyrkt skogsvårdsstyrelsens framställning.

Ett tillägg till 1 § i lagen angående vård av enskildes skogar av det utav skogsvårdsstyrelsen i Stockholms län föreslagna innehåll synes mig med hänsyn till de i ärendet angivna omständigheterna böra utan dröjsmål komma till stånd. Förenämnda provisoriska lag den 13 juni 1919, om vars förlängning i huvudsakligen oförändrat skick Kungl. Maj:t torde ämna förelägga riksdagen förslag, medför, att behovet av en sådan åtgärd är ännu mer än eljest framträdande. Departements-
chefen.

Mot den av skogslagstiftningskommittén föreslagna formuleringen av tilläggsbestämmelserna har jag ej något att erinra. Kommittén har uttalat, att den sökt avfatta bestämmelserna så, att de måtte träffa icke blott skogarna inom de städers områden, vilka för närvarande ligga utanför landstingen, utan även sådana städers skogar, som framdeles kunna komma i en dylik ställning.

Någon annan förändring i lagen angående vård av enskildes skogar än den nu angivna synes icke härav påkallad. Icke heller i förordningen den 24 juli 1903 angående skogsvårdsstyrelser synes någon ändring därav behöva föranledas. Visserligen kunde det ifrågasättas att i 8 § införa ett stadgande, att den framställning angående de enskilda skogarnas i landstingsområdet tillstånd och skötsel, som skall bifogas skogsvårdsstyrelsens årliga redovisning, skall gälla även skogar inom området för städer av nu ifrågavarande slag, men då dels detta torde vara självfallet och dels förslag till genomgripande revision av dessa skogsförfattningar föreligger, torde en sådan obetydlig jämkning nu kunna underlåtas.

Sedan departementschefen härefter uppläst ett inom jordbruksdepartementet utarbetat förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § i lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar, vilket finnes såsom bilaga fogat vid detta protokoll, hemställde han, att Kungl. Maj:t måtte förordna, att över detta förslag lagrådets yttrande skulle jämlikt § 87 regeringsformen inhämtas genom utdrag av protokollet härom.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:
Rune Thygesen.

Bilaga**Förslag**

till

lag om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar.

Härigenom förordnas, att 1 § i lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar skall hava följande ändrade lydelse:

1 §.

Å skogsmark — — — utgiva.

Uppsikt över — — — skogsvårdskommittéer.

I fråga om skogsmark, som är underkastad bestämmelserna i denna lag men belägen inom området för stad, som icke tillhör landsting, utövas tillsynen av skogsvårdsstyrelsen inom det landstingsområde, varav staden omgives.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd onsdagen den
25 februari 1920.*

Närvarande:

Justitieråden AMÉEN,
friherre LEJONHUFVUD,
EDELSTAM,
Regeringsrådet LINNÉR.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 14 februari 1920, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets yttrande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upprättat *förslag till lag om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av chefen för justitiedepartementets lagavdelning hovrättsrådet Gustaf Grefberg.

Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet:
Erik Ölander.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 27 februari 1920.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
UNDÉN,
THORSSON,
HOLMQUIST,
OLSSON.

T. f. chefen för jordbruksdepartementet statsrådet Petrén anmälde lagrådets den 25 februari 1920 avgivna utlåtande över det den 14 februari 1920 till lagrådet remitterade förslaget till lag om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 24 juli 1903 angående vård av enskildes skogar samt hemställde, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan anmärkning och som något jämkats i redaktionellt hänseende, måtte, jämlikt § 87 rege- ringsformen, genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga leda- möter biträdda hemställen täcktes Hans Maj:t Konun- gen förordna, att till riksdagen skulle avlåtas proposi- tion av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

John Gibson.